

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 39. Lutheri errores de Justificatione, & Samentorum(sic!) efficacia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](#)

catum, qui, si fieri posset, Matrem Dei ~~Saccul.~~^{XVI.}
 stuprasset, remittere valerent: Crux au-
 tem Papæ insignibus ornata adæquet
 Crucem Domini. Denique dicit Lutherus,
 quod hi Præcones tanta utantur hasce
 indulgentias promulgandi licentia, ut po-
 pulus quæstiones ingerat, cur Pontifex
 charitatis debito cunctas animas ex pur-
 gantibus flammis non eripiat? quare pro
 defunctis anniversaria celebrari permit-
 tat, si illi per indulgentias certissime li-
 berantur? denique quam ob rem Papa,
 cum opibus abundet, fidelium sumptibus
 Ecclesiam construat; si enim in dispen-
 satione indulgentiarum non nisi salutem
 animarum procurare dicatur, cur vete-
 res condonationes non minus efficaces
 suspendit? Addit insuper Lutherus, quod
 ejusmodi quæstiones nunquam in men-
 tem venissent, si indulgentiae juxta men-
 tem Ecclesiæ annuntiatæ fuissent; tan-
 dem se illas nec aggredi, nec everttere
 simulans, in septuagesima prima propo-
 sitione hunc in modum se exprimit: *Si
 quis Pontificis indulgentiarum veritatem ne-
 gaverit, anathema sit.*

§. XXXIX.

Lutheri errores de Justificatione, & Sacramentorum efficacia.

Denique Lutherus ad alios duos arti-
 culos transiens, propugnat, quod ju-
 stitia,

Sæcul. XVI. stitia, qua justificamur, non sit in nobis,
A.C. 1517. sed justificemur, quia Deus Christi justi-

tiam, perinde ac si nostra propria esset, imputat, nec non eam re ipsa nobis per fidem possimus propriam reddere, hæc autem fides justificans, ut loquitur ipse, in eo consistit, quod quis in corde suo credat, omnia ejus peccata esse remissa: statim enim justificatus est, quamprimum se justificatum esse, firmiter credit; ne- dum tamen is certus est de sinceritate suæ pœnitentiæ, quia ut docet Lutherus, nequidem certus est, an non in o- ptimis etiam operibus suis propter oc- cultissimum vanæ gloriæ, & amoris pro- prii vitium plures letales noxas committat; hunc vero errorem fundat in distinctione inter opera Dei, & opera ho- minum, perinde ac si bona hominum o- pera non itidem forent opera Dei, utpo- te a divina gratia producta. In hisce propositionibus Lutherus errasse facile deprehenditur, dum a veræ fidei semita palam recessit. Interea ceteras proposi- tiones, quas singulis ferme diebus in vul- gus spargebat, illa quoque recensetur, qua populi invidiam acriter in se conci- tabat; cum enim Germanis Turcarum invasio impenderet, ad quam prævenien- dam ipsi arma parabant, hinc Lutherus hoc dogma spargere non erubuit, quod non modo ea, quæ Deus vult ut velimus,

vella

*Lutherus
serm. de In-
dulg fol. 61.*

velle debeamus, sed omnino quidquid Sæcul. XVI.
Deus vult, velle oporteat, inde vero in- A. G. 1517.
tulit, quod *Præliari aduersus Turcas sit*
repugnare Deo visitanti iniquitates nostras
per illos. Hæc præpositio ingentes tu-
multus suscitavit.

§. XL.

Tetzellii propositiones Lutheri thesibus oppositæ.

Vix Lutheri propositiones de indulgen- Cochl. l. c.
tiis publicam lucem aspicerant, cum D'Argentre
Joannes Tetzelius hæreticæ pravitatis collect. judic.
Inquisitor Ordinis S. Dominici, ac prin- de nov. error.
ceps eorum, quibus Indulgentiarum pro- t. i. p. 357.
mulgatio erat credita, centum & sex Hist. gest. in
propositiones ederet, quibus contrariam Eccles. me-
mor. Paris p. 12.
exsplicabat sententiam; ast ubi respon- Aut la Biz-
sionibus suis hujus hæretici scopulos xarderie
diffingere nitebatur, ipsus in alias im-
pegit.

Propositiones istæ Francofordiæ ad
Oderam propugnatæ hunc in modum e-
rant conceptæ. I. Cum satisfactio sit
pars poenæ a Sacerdote vel a S. Cano-
nibus impositæ, Papa ad remissionem to-
tius poenæ indulgentiis uti potest, nec ta-
men, affirmavit Tetzelius, propte-
rea fideles a bonis operibus, & mortifica-
tionibus, quæ sanant, & a peccato re-
trahunt, exempti sunt. II. Ministri Ec-
cle siæ